

HZ. EYYÛB (A.S)

(www.ozgurbedenler.com)

Hz. İbrahim soyundan gelen bir peygamber.

İslâm kaynaklarına göre Havrân bölgesinde yaşayan ve çok zengin olup, sayısız malı-mülkü, birçok oğlu kızı bulunan Eyyûb (a.s.), kendi toplumuna peygamber olarak gönderilmiştir. Sabah-akşam ümmeti ve Allah'a ibâdetle meşgul olan Hz. Eyyûb, Rabbinin bir imtihânına mârûz kalmış, bütün servetini, çocuklarını kaybettiği gibi şeytanın kendisine musallat olması neticesinde kalbi ve dili hâriç bütün vücudunda çıbanlar çıkmış, iltihaplı yaralar açılmış, yaralarına kurtlar dolmuş ve vücudu bozulup kokmaya başlamıştı. Bu durumda kocasına hizmete sebât eden eşi "Rahmet" hariç hiç kimse onun yanına yanaşmadığından cemiyetten çekilmek mecburiyetinde kalmış, fakat hiçbir zaman sabrını ve Cenâb-ı Hakk'a bağlılığını kaybetmemiştir. Farklı rivâyetlere göre 3, 7, 13 veya 18 sene gibi epey uzun süren bu sıkıntılı dönemden sonra sabrıyla imtihânı kazanan Eyyûb (a.s.) Cenâb-ı Hakk'ın lütfu ve emriyle ayağını yere vurmuş, fışkıran su kaynağından yıkanıp içerek eski sıhhati ve güzelliğine kavuşmuştur. Ayrıca kendisine yeniden birçok servet ve çocuk da ihsân edilmiştir.

Genellikle kabul edildiğine göre bu imtihana uğradığı sırada yetmiş yaşında olan Hz. Eyyûb, şifâ bulduktan sonra yirmi yıl daha yaşamış, diğer bazı rivâyetlere göre ise hastalığından önceki kadar daha ömür sürmüştür. Kendisinden sonra Bîşr adındaki bir oğlu, kavmine peygamberlik yapmıştır.

Eyyûb (a.s.)'dan Kur'an'da dört yerde bahsedilir ve sabır örneği olarak takdim edilir.

Nisâ, 4/163; "Muhakkak biz, Nuh'a ve ondan sonra gelen peygamberlere vahyettiğimiz gibi, sana da vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyûb'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a da vahyettik. Davud'a da Zebur'u verdik.",

En'âm, 6/84; "Biz ona İshak'ı ve Yakub'u da hediye ettik: Hepsine de doğru yolu gösterdik. Nitekim daha önce Nuh'a ve onun soyundan Davud'a, Süleyman'a, Eyyub'a, Yusuf'a, Musa'ya ve Harun'a da yol göstermiştik. Biz güzel davrananlara böyle karşılık veririz.",

Enbiyâ, 21/83-84; "Eyyûb da: "Başıma bir bela geldi, (sana sığındım), sen merhametlilerin en merhametlisisin" diye Rabbine nida etti. / Biz de onun duasını kabul ettik de başına gelenleri kaldırdık. Katımızdan bir rahmet ve kulluk edenlere bir hatıra olmak üzere, ona tekrar ailesini ve kaybettikleriyle bir mislini daha verdik .

Sâd, 38/41-44; "41- Kulumuz Eyyub'u da an. Bir zaman o, Rabbine şöyle nida etmişti: "Meşakkat ve acı ile bana şeytan dokundu." 42- (Biz ona): "Ayağını yere vur! İşte sana yıkanılacak ve içilecek soğuk bir su" dedik. 43- Ve ona, bütün ailesini ve beraberlerinde bir mislini daha tarafımızdan bir rahmet olarak bahsettik ki, akıl sahipleri için bir ibret olsun. 44- (Bir de dedik ki): "Eline bir demet al da onunla (eşine) vur; yemininde durmamazlık etme." Doğrusu biz onu sabırlı bulduk. O ne güzel kul! O hakikaten daima Allah'a yönelmektedir."

Tevrat'ta da "Eyûb" adıyla müstakil bir kitap, Hz. Eyyûb'un kıssasına tahsis edilmiştir.